

عنوان مقاله:

واکوی تاب آوری مادی های شهر اصفهان در برابر سیلاب های شهری

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 12، شماره 48 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حسین صالحی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

احمد خادم الحسینی - دانشیار گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

امیر گندمکار - گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

علیرضا عباسی - گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

سیلاب یکی از مخاطرات طبیعی است که خسارات زیادی را در شهرها به بار می آورد. تاب آوری از جمله راهکارهای کاهش اثرات مخاطرات طبیعی می باشد. در این پژوهش تاب آوری مادی های شهر اصفهان در برابر سیلاب های شهری بررسی شد. ابتدا لایه های ۱۵ GIS منطقه شهر اصفهان و مادی ها تهیه و مشکلات هر منطقه استخراج شد. سپس تحلیل عاملی بر روی آنها انجام و عامل های موثر بر مادی ها شناسایی شدند. پرسشنامه مربوطه جهت ارزیابی مشکلات مادی ها توسط ۳۵ نفر از کارشناسان تکمیل و آزمون های مرتبط بر روی آنها انجام شد. طبق نتایج در مجموع ۴ عامل بیش از ۹۰ درصد از واریانس داده ها را تبیین می کند. عامل اول با ۵۱/۵۰ درصد به نام اصلاح شیب، عامل دوم با ۴۵/۱۸ درصد به نام بازگشایی مادی، عامل سوم با ۱۴/۱۳ درصد به نام نظافت مادی، عامل چهارم با ۲/۸ درصد به نام لایروبی نامگذاری شدند. نتایج آزمون t نشان داد با توجه به میانگین جامعه ۳ در هر سه معیار اجتماعی، کالبدی و مدیریتی - نهادی وضعیت مادی های اصفهان در حد مطلوبی می باشد. در میانگین جامعه ۵ هر سه معیار مادی های اصفهان از شرایط مطلوب فاصله دارد. با توجه به اینکه به ترتیب مادی های مناطق ۱۵، ۶، ۱۲ و ۱۰ دارای کمترین مشکلات می باشند می توان بیان نمود این مناطق از بالاترین تاب آوری و مادی های مناطق ۹، ۱ و ۱۳ که از بیشترین مشکلات برخوردار می باشند از کمترین تاب آوری برخوردار می باشند.

کلمات کلیدی:

تحلیل عاملی، تاب آوری، سیلاب شهری، مادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1509720>

